

kan man pr. Abonnement telefonere over hele Holland, som dog er 5 Gange saa stort som Sjælland, men det er en grumme dyr Fornøjelse, thi et saadant aarligt Abonnement koster 750 Kr., og saa har man kun Adgang til en daglig Telefonering i tilsammen 15 Minutter, hvilket altsaa vil sige, at hvis man deler disse 15 Minutter til 5 Samtaler, og udnytter hele Tiden, bliver det 50 Øre pr. Telefonsamtale fra By til By, og hvis man ikke har Telefonabonnement, maa man betale 70 Øre pr. Samtale. Men naar man for øvrigt vil anstille en Sammenligning — og det forekommer mig at være nødvendigt til Bedømmelsen af, hvorvidt Ordningen er til Publikums Tarv — kan det selvfølgelig ikke nytte at gaa hen og sammenligne galt. Den Omstændighed, at Telefonering f. Eks. i St. Petersborg og andre store Verdensbyer er meget dyrere end her i Kjøbenhavn, beviser jo ikke, at den kjøbenhavnske Telefon er billig. Nej, vil man anstille Sammenligninger, maa disse anstilles mellem Byer af samme Størrelse, og jeg vil da tillade mig at nævne et Par Eksempler derpaa. Lad os f. Eks. tage Lyon i Frankrig, som har omtrent samme Indbyggerantal som Kjøbenhavn. Overføre vi Forholdene derfra til Kjøbenhavn, vil Forholdet være dette, at man i Abonnement for en Bytelefon betaler 216 Kr., men hvis det er en Restauration eller Forening, 324 Kr., og vil man saa telefonere paa en Strækning saa langt som fra Kjøbenhavn til Rungsted, Lillerød eller Hedehusene, saa koster dette 18 Øre hver Gang, for en Afstand som indtil Slagelse koster det 36 Øre, og vil man telefonere til Korsør, koster det 54 Øre. I Amsterdam koster en Telefon fra 175 Kr. op til 370 Kr. Det retter sig efter, hvor langt Ledningen er fra Centralstationen, og saa er der Abonnement over hele Landet, som jeg nys omtalte. Vil man til Kjøbenhavn overføre østerrigske Forhold, saa vilde Telefonen her fra Rigsdagsbygningen koste 265 Kroner aarlig; men dersom Snapstinget var en Restauration, som kunde søges af andre end Landets udkaarne Mænd, vilde Telefonen derfra koste 340 Kr. om Aaret, og hvis man da vilde telefonere til sit Hjem eller sin Forretning, og denne laa i den Del af Sjælland, der ligger Kjøbenhavn nærmest, vilde det koste 45 Øre ekstra hver Gang, medens man, dersom det laa i den Halvdel af Sjælland, som er længst fjernet fra Kjøbenhavn, vilde komme op paa 75 Øre. Ogsaa i Tyskland ere Telefonforholdene langt dyrere

end her, og der maa man særlig lægge Mærke til, at man over hele Tyskland har Statstelefon, og at nogenlunde de samme Regler gælde over det hele. Der er der til de mindre Byer knyttet Kredse, der strække sig omkring Byerne i en Afstand omtrent som herfra til Roskilde. Vil man telefonere ud til de Steder, der ligge inden for det Distrikt, som er knyttet til en By, og som altsaa er af den nævnte Størrelse, koster det 225 Kr., men vil man telefonere længere bort, fra By til By, findes der intet Abonnement, men man maa hver Gang betale 90 Øre. Ja, i Hamborg f. Eks., der jo saa at sige hænger sammen med Altona — det forbindes jo med Altona ved St. Pauli, saa vidt jeg husker — er Forholdet det, at et Telefonabonnement i Hamborg koster 35 Kr., men for denne Betaling kan man ikke telefonere fra Hamborg til Altona; vil man det, maa man erlægge en særlig Betaling af 50 Reichsmark aarlig eller hver Gang 25 Pfennig.

Jeg skal ikke gaa videre i disse i øvrigt i mange Henseender meget interessante Sammenligninger, men jeg tror at turde sige — indtil det maaske modsiges af andre ærede Medlemmer, der have studeret dette Emne grundigere end jeg, idet jeg selvfølgelig først har beskæftiget mig med dette Emne i de sidste 8 Dages Tid — at naar man sammenligner Takstregulativet med Forholdene paa andre Steder, er det gunstigere end disse, og jeg finder, at dette taler til Gunst for Regulativet. Det er vel naturligt ogsaa at kaste Blikket lidt til Norge og Sverige, ihvorvel man maa huske paa, at Hovedstæderne der ere mindre end Danmarks Hovedstad. I Kristiania, der vel omtrent kun er halv saa stor som Kjøbenhavn og Frederiksberg, har man indtil dette Øjeblik kun haft Enkeltledning, og der betaler man 80 Kr. for en Afstand saa stor som den, i hvilken Rigsdagen her befinder sig fra Centralstationen, og ligger ens Bopæl eller det Sted, hvor man har sin Telefon, længere borte, maa man betale noget mere. Det er under Overvejelse, hvorvidt man skal gaa over til Dobbeltledning der oppe, i saa Tilfælde vil Betalingen være 100 Kr. aarlig; men saa har man kun Ret til 6000 Samtaler aarlig og maa betale 10 Kr. mere for hvert følgende Tusind Samtaler. Dette bliver jo dog ganske vist en ringe Udgift, naar man benytter et helt Antal Tusind Samtaler, idet det da bliver 1 Øre pr. Samtale. Jeg tror, det er den almindelige Mening, at Forholdene i Stockholm ere saa udmær-